

Més que imaginària, fantasma

Francesc Garcia Pons

Dark City, la pel·lícula i la seva ciutat, és/són un compendi de referències, homenatges, temes, estils i icones de bona part de la història del cinema, endemés de comptar amb algunes referències a la literatura i al còmic. Se'n troben de l'expressionisme alemany dels anys 20 (Fritz Lang, el personatge d'Ian Richardson nom Murnau, etc.), del cinema negre americà dels 40, d'Orson Welles (tots aquells decorats amb sostre), del cinema fantàstic i apocalíptic (el típic savi o doctor boig i malèfic, la fotografia de Dariusz Wolski -Seven-, el disseny de producció de Patrick Tatopoulos -

Godzilla-, etc.), del còmic (el director, Alex Proyas, és el mateix de *El Cuervo*) i del cinema existencialista (un univers kafkià i filosòfic reforçat per l'escriptor Lem Dobbs, guionista del *Kafka* de Soderbergh).

John Murdoch es desperta un dia dins una cambra de bany sense saber què hi fa allà, com hi ha arribat ni qui és. Immediatament és perseguit per uns personatges misteriosos, els Ocults o Estranys, els quals tenen una aparença semblant a la de Nosfèratu.

Una vegada al carrer es troba amb una urbs neogòtica, a mig camí entre Metròpolis, les

ciutats americanes del cinema negre dels anys 40 (els vehicles i la roba de la gent ho són) i l'estètica futurista de les ciutats del còmic i del cinema de ciència-ficció actuals.

Es tracta d'una ciutat segrestada. Un món sense passat ni futur i en el qual el present és ficció. Un lloc on el sol du molt de temps sense aparèixer, la memòria dels seus habitants és constantment modificada, els rellotges pareixen marcar sempre la mateixa hora i els edificis es transformen i canvien radicalment la seva estructura sense que ningú se'n adoni. Tot això controlat per un submón, en què habiten els Ocults que, ajudats per una sèrie de màquines i enginyers, fan feina sense descans al servei d'una ment col·lectiva enemiga que procedeix de mica en mica a transformar a la seva voluntat una ciutat massa confiada i que viu entre tenebres en una nit sense fi. ■